„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 119. Sroda 22. Maja 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

Uroczyste otwarcie rady państwa rozpoczęło się d. 20. b. m. o godzinie 10tej rano jak zwyczajnie nabożeństwem w tumie św. Szczepana, na którem celebrował Jego Eminencya kardynał książe arcybiskup, a któremu byli obecni Jego ces. wysokość arcyksiąże Karol Ferdynand, Ich Exc. baron Becke i hr. Taffe, członkowie obu izb rady państwa ze swoimi prezydentami, członkowie wydziału krajowego, burmistrz Dr. Zelinka z kilku radnymi, wielu wysokich urzędników i wojskowych w uniformach galowych. Kościoł był przepełniony. Na placu św. Szczepana i w tumie samym tworzył szpaler oddział infanteryi.

Po skończonem nabożeństwie udali się członkowie do odpowiednich izb na pierwsze posiedzenie. Długo przed rozpoczęciem sesyi napełniły się już galerye i loża dyplomatów była także zajętą, około w pół do 12tej poczęła się także i sala izby panów napełniać. Członkowie pojawili się po największej części w uniformach galowych, Polacy w swoich strojach narodowych. Potworzyły się grupy, w których toczyła się żywa rozmowa.

Przed samą 12tą przybył Jego Exc. prezydent ministrów baron Beust w towarzystwie ministra wojny barona John, ministra sprawiedliwości Komersa i zajęli miejsca za stołem ministrów.

Przy stole sekretarzy zasiedli radcy ministeryalni Hoffmann i Kulin.

Na dany znak dzwonkiem zajęli członkowie izby swoje miejsca.

Prezydent ministrów br. Beust przedstawił izbie księcia Karola Auersperga jako prezydenta a hrabiego Kuefstein (który z powodu słabości nie przybył na posiedzenie) jako wiceprezydenta, poczem prezydent zajął swoje miejsce i posiedzenie dłuższą przemową zagaił. Zakończył swoją przemowę trzykrotnym okrzykiem na cześć Jego c. k. Mości, który izba z entuzyazmem powtórzyła.

Po złożeniu przyrzeczenia zamiast przysięgi przez nowo mianowanych członków zamknął prezydent posiedzenie, naznaczając najbliższą sesyę na czwartek.

Po zamknięciu posiedzenia izby panów udał się Jego Excel. prexydent ministrów do izby deputowanych, aby i tu przedstawić członkom prezydenta Dr. Giskrę i wiceprezydentów pp. Hopfen i Dr. Ziemiałkowskiego. Ministrowie bar. Becke i hr. Taaffe przybyli już wcześniej do izby. Deputowani zgromadzili się licznie. Po przedstawieniu powitał Dr. Giskra jako prezydent zgromadzenie, wspomniał z uczuciem o poprzedniku swoim, rzucił przelotny pogląd na polityczne stosunki dwóch lat ubiegłych i podniósł wielkie zadanie, które ma być rozwiązane przez izbę. Zakończył trzykrotnym okrzykiem niech żyje Austrya i Cesarz, który izba z entuzyazmem powtórzyła. Wiceprezydenci i deputowani złożyli następnie przyrzeczenie zamiast przysięgi, poczem posiedzenie najbliższe na czwartek zostało naznaczone.

Na posiedzeniu sejmu węgierskiego dnia 17. b. m. nowo obrani wiceprezesowie pp. Somsich i Dosza, tudzież sekretarz Horwath podziękowali izbie za dowód zaufania. W końcu posiedzenia minister Wenkheim odpowiedział na interpelacyę deputowanego Stratymirowicza, że rozporządzi, by w przyszłości Serbów w urzędowych pismach nie nazywano „Racami“, jakkolwiek sądzi, że wyraz ten nie ubliża nikomu. Dalej rzekł minister, że protokoły municypaliów muszą być przedkładane w języku węgierskim. Co do tego ostatniego punktu zapowiedział Stratymirowicz wniosek w sejmie.

Resztę posiedzenia zapełniło odczytanie projektów ministeryalnych, których główną osnowę dziś podajemy:

Pierwszy projekt ustawy tyczący się spraw wspólnych między krajami korony węgierskiej a innemi berłu Najjaśn. Pana podległemi krajami.

Jego c. k. Apost. Mość wezwał sejm węgierski, aby wychodząc ze stanowiska sankcyi pragmatycznej zarazem się starał o środki zabezpieczające tak samodzielność Węgier i krajów przyległych, jako też byt i siłę całej monarchii.

Ponieważ się okazało koniecznem uporządkowanie stosunków między obu częściami monarchii, przeto sejm następujące postawił zasady:

(Po przytoczeniu znanych 69ciu ustępów elaboratu dla spraw wspólnych projekt ustawy kończy się dosłownie):

„Zasady te sankcyonowane potwierdzeniem królewskiem mają moc ustawy obowiązującej. Postanowienia ustawy tej, odnoszące się do spraw wspólnych, staną się dopiero prawem, skoro i kraje do korony niewęgierskiej należące doń się przyłączą w drodze konstytucyjnej.

Drugi projekt ustawy. 1) Gdy Najjaśn. Pan na podstawie ustaw i konstytucyi władzę exekucyjną przez ministerstwo węgierskie sam pełni; art. III. zaś ustaw z r. 1847 i 1848 w nieobecności Cesarza władzę exekucyjną nadał ówczesnemu palatynowi ś. p. Arcyksięciu Szczepanowi jako król. Namiestnikowi; przeto przestają obowiązywać postanowienia co do sfery działania ówczesnego palatyna.

2) Aż do określenia sfery działania palatyna wybór jego zawieszonym zostaje.

Trzeci projekt ustawy: §. 12. art. III. ustawy z r. 1847 i 1848, stanowiący o mianowaniu odpowiedzialnego ministerstwa węgierskiego, następującej ulega modyfikacyi:

„Na przedstawienie prezesa ministrów Cesarz mianuje innych ministrów.

Czwarty projekt ustawy, według którego sejm przed uchwaleniem budżetu zamkniętym być może, lecz w tym samym roku jeszcze zwołanym być musi.

Piąty projekt ustawy: Dopóki nie nastąpi prawna zmiana istniejącej w Pograniczu organizacyi wojskowej, znosi się prowizorycznie §. V. artykułu ustawy z roku $184^7/_8$, odnośnie do reprezentacyi Pogranicza.

Szósty projekt ustawy znosi XXII. artykuł ustaw z roku $184^7/_8$ o gwardyi narodowej aż do chwili zupełnego uporządkowania systemu obronnego w całem państwie.

Nad projektami temi sejm rozpocznie swe narady na najbliższych swych posiedzeniach.

W Kroacyi mnożą się trudności. Chociaż w sejmie przyjęto już wniosek większości wydziału względem kwestyi zjednoczenia, sejm krajowy nie chce przystąpić do wyboru deputacyi koronacyjnej dopóki zarządzone w Fiumie i Buccari z powodu excesów środki surowsze, nie zostaną odwołane.

Według doniesień z Paryża także i książę Grammont, równie jak poseł pruski miał w imieniu swego rządu oświadczyć gabinetowi wiedeńskiemu podziękowanie za szczere usiłowania ku utrzymaniu pokoju podjęte. Pan Gramont miał wyrazić to podziękowanie na piśmie i doręczyć br. Beust.

Wieczorna „Presse“ donosi: „Wczoraj 19. odbyła się konferencya 35ciu posłów polskich. Celem ich było ustanowienie klubu polskiego. Prezesem obrano jednogłośnie Dr. Ziemiałkowskiego, wiceprezesem Dr. Czajkowskiego. Nie zapuszczano się w głębszy rozbiór prawno-politycznych kwestyi, gdyż postanowiono czekać mowy tronowej. Tyle atoli z pewnością podać możemy, że w szeregach stronnictwa polskiego nie można dostrzedz rozdwojenia, lecz zdaje się owszem, że we wszystkich politycznych kwestyach solidarnie głosować będą. — O stanowisku 3 ruskich posłów jeszcze nic nie słychać. Z Polakami zapewne się nie połączą.“

Na polach polityki zewnętrznej panuje teraz głucha cisza, którą zaledwie od czasu do czasu mąci echo przebrzmiałej już sprawy luxemburgskiej. Sprawa luxemburgska może być uważaną za zupełnie i stanowczo zakończoną, skoro traktat londyński ratyfikowany już został przez monarchów Francyi i Prus. Można się spodziewać, że Europa teraz dłuższy czas żadną wielką i naglącą kwestyą nie będzie zaniepokojoną, jakkolwiek sprawa oryentalna znowu cokolwiek naprzód się wysuwa, co jednakże tak w małych odbywa się rozmiarach, że nie można się obawiać, aby mogła zakłócić pokój europejski.

Komitet urządzający nakazał utworzyć z funduszów Królestwa Polskiego 30 stypendyów uniwersyteckich dla młodzieży wyznania prawosławnego i unickiego, chcącej pobierać nauki w uniwersytetach rosyjskich. 10 stypendyów mają otrzymać szyzmatycy 20 zaś unici, a kwalifikacyę mają dla kandydatów stanowić znajomość historyi i jeografii rosyjskiej tudzież języka rosyjskiego i jego literatury. Każde stypendyum wynosi 360 rubli, oraz 100 rubli dla każdego stypendysty na jednorazową podróż do Rosyi. Fundusz na te stypendyą pobierany będzie z ogólnego funduszu etatem wyznaczonego na nadzwyczajne wydatki z królestwa Polskiego.

— Ukazem carskim z d. 29. marca umocowano gubernatorów na Litwie do obsadzania posad marszałków powiatowych niegdyś wybieralnych z grona obywateli, z pomiędzy mieszkańców pochodzenia niepolskiego; naczelnik wojenny Litwy ma również mianować Rosyan prezesami zjazdów sądów polubownych.

— Służba policyjna w Warszawie otrzymała zmienione mundury, aby się zrównała ze służbą miast rosyjskich.

„La France“ zamieszcza artykuł p. n. „Pokój ufający“, z którego jasno przebija zdanie, że załagodzenie sprawy luxemburgskiej nie jest jeszcze rękojmią pokoju, jeżeli Prusy nie powściągną swych zamiarów zdobywczych.

Pełna oględności postawa, jaką okazało ciało prawodawcze, przyjmując rezultaty konferencyi londyńskiej, jest również postawą większej części organów prasy; i zbytecznem byłoby mówić, że w tem odpowiada ona wrażeniom uczucia narodowego. Obliczone przesady jednych, optymistyczne upewnienia drugich, nie mogą zmienić tej środkowej opinii, którą można streścić tak: ani zawodów, ani entuzyazmu, ani powodu do tryumfu, ani upokorzenia.

Byłoby jednak niesprawiedliwem nieuznać, że kraj nasz otrzymał rzeczywiste zadośćuczynienie. Jest nawet w tem coś więcej niż zadośćuczynienie: owo zburzenie fortecy utrzymywanej przeciw nam, tworzy rękojmię, której wagę pomnażają jeszcze usposobienia mocarstw, których interwencyi zawdzięczamy ją.

Lecz istnieją wątpliwości i obawy. Dążności, jakie się uwydatniły, ambicye, jakie się zdradzały, trudności jakie stawiano rzeczywistemu odstąpieniu od uroszczenia, które uznawano za prawnie nieugruntowane, demonstracye parlamentarne, jakie wywołano, wszystko to obecne jeszcze jest w myśli wszystkich i przyczynia się do utrwalenia niepewności i niemocy. Słowem nie mamy ufającego pokoju.

Czy możemy go mieć? Tak jest, według zdania naszego — a to dla tego, iż mamy przekonanie, iż zamiast oddawać się miękkiemu i dziecinnemu spokojowi, poszukujemy lojalnie, szczerze warunków, mogących zmienić ten pokój pełen obawy i niepewny w pokój stanowczy i trwały.

Są chwile, gdzie obowiązkiem mężów stanu jest odwoływać się do uczucia publicznego i przeciwdziałać ciasnemu i wyłącznemu oddawaniu sie interesom materyalnym, są inne, gdzie trzeba miarkować, regulować, powstrzymywać owe wrażenia w czem są najżywsze i najpoważniejsze. Jesteśmy — w jednej z owych epok. Nigdy odpowiedzialność tych, co w rękach swych trzymają losy ludów, nie była większą. Gdy wypadki lub błędy ludzi tyle nagromadziły pal-

nych materyałów, dość było najmniejszej iskry, aby spowodować wybuch.

Czegoż potrzeba, aby zażegnać te niebezpieczeństwa i wrócić umysłom tę pewność na długo, jakiej wzywa tyle życzeń i interesów?

Potrzeba trzech rzeczy: wiele umiarkowania, wiele roztropności, wiele otwartości.

Obawy te i wątpliwości, jakie mamy obowiązek stwierdzić, zrodziła polityka zaborcza i zdobywcza; ona to rozbudziła drażliwości narodowe, których tak żywy wyraz o mało że wszystkiego na chwilę nie naraził. Polityka przeciwna, polityka umiarkowania i lojalności, może sama rozproszyć te wątpliwości i uśmierzyć drażliwości.

Kwestya luxemburgska zakreśliła punkt kulminacyjny rozszerzania się pruskiego. Po raz pierwszy gabinet berliński, którego zapatrywania się na Holandyę wyparto się dziś, gdyż je udaremniono, napotkał Francyę, a po za nią Europę. Aż do tej chwili Prusy rozszerzały się swobodnie w Niemczech, przywłaszczając sobie terytorya, niszcząc zwierzchności, panując nad oporem. Lecz gdy pokusiły się o to, aby przekroczyć te granice, musiały się powstrzymać, a uroszczenie ich zachowania na wyswobodzonem od wszelkiego węzła politycznego z Niemcami terytoryum, zakładu wojskowego pierwszego rzędu, który był groźbą dla granicy naszej, potępione zostało przez wszystkie mocarstwa.

Ta nieuchronna koncesya uśmierzyła zajście gotowe wybuchnąć, lecz nie jest jedynym zakładem, jakiego wymaga powrót do tego ufającego pokoju, do tego pokoju bez wstecznej myśli, do pokoju bez obawy, jakiego Francya pragnie, a jaki rząd jej mógł tylko ubezpieczyć roztropnością i umiarkowaniem.

Czyż ambicya Prus wyrzekła ostatnie słowo? Powstrzymana na wschodzie przez interwencyę Europy, nie będzież się ona starać odbić się na południu Niemiec? Czyż zrzekną się w Berlinie owej taktyki zbyt łatwej, która, aby przyspieszyć ruch wojskowy, przedstawiała kraj nasz jako żywiący zamiary zdobyczy nad państwami, których bronił sprawy i dopominał się o ich niepodległość. Czyż ten szał zwiększenia się, ta potrzeba rozszerzania się, uśmierzą się lub ograniczą na zmianie kierunku i pozorów?

Ufność w pokój wzmocni się lub osłabi według odpowiedzi, jaką akta Prus dadzą na te zapytania. Jesteśmy za pokojem, lecz chcemy go silnym i płodnym, a może on być tylko pod tym warunkiem.

Odrzucenie projektu do ustawy o reorganizacyi armii przez wydział izb francuskich wywołało wielką senzacyę. Mówią, że Rouher proponował Cesarzowi cofnięcie projektu. Cesarz nie chciał na to przystać. Utrzymują zresztą, że osobiste porozumienie się Cesarza z wydziałem sprowadzi zgodę.

„Patrie“ uważa za niepodobne, aby nieporozumienie nie dało się usunąć. Pisze ten dziennik: upewniają, że już większość członków komisyi od swego postanowienia odstąpiła, przewidując, że sporny punkt wniesiony na posiedzenie publiczne, będzie w myśl rządu rozstrzygniętym. Jak mogła powstać sprzeczka? Co dało jej powód? Jest to tylko oczywiste nieporozumienie, gdyż odwoływano się do prerogatywy izby, która przez utrzymanie prawa wotowania corocznie kontyngensu najzupełniej jest zapewnioną. W organicznej ustawie normalną cyfrę siły wojskowej oznaczyć, nie znaczy w żaden sposób odbierać izbie prawo i środki do zniżenia tejże cyfry przy oznaczeniu kontyngensu rocznego. Dokładniej wykazuje różnicę „France“, że podług wniosku komisyi armia w całości miałaby wynosić 800.000 ludzi, coby dawało możność corocznie podług okoliczności oznaczać kontyngens, podczas kiedy rada państwa bez wszelkiej klauzuli czynny stan armii na 800.000 chce mieć ustalony. Zresztą dowiaduje się „France“, że rozpoczęto już usiłowania, w których bierze czynny udział prezydent Schneider, aby to nieporozumienie zaraz w zarodku utłumić.

Do „K. Z.“ piszą z Paryża pod dniem 16. b. m.: „Od wczoraj rozszerzyła się tu pogłoska, że ugoda z Rothschildem i Credit Foncier względem dóbr duchownych we Włoszech nie przyszła do skutku. Zapewniają jednak z niezawodnego źródła, że chociaż jeszcze nie wszystkie trudności są usunięte, nie można twierdzić, że układ się rozchwiał. Jak się zdaje, rząd włoski wyda obligacye na dobra, które później przez sprzedaż dóbr duchownych zostaną umorzone. Procenta od tych obligacyi będą wypłacane banknotami i tylko we Włoszech. Położenie finansowe Włoch polepszy się chwilowo przez tę operacyę. Ale ludzie znający Włochy nie sądzą, aby to zaspokoiło wszystkie potrzeby. Większa część prowincyi, jak n. p. dawne Królestwo neapolitańskie, Modena, Parma, a nawet Toskana są pod każdym względem zbyt ubogie, aby mogły dostarczyć środków potrzebnych na wydatki państwa. Tylko Lombardya, dawny Piemont i Wenecya płacą regularnie prawie wszystkie podatki.“ „Italie“ z 16go b. m. donosi, że dnia 15go wielu deputowanych lewicy zgromadziło się w salonach pałacu Panciatichi dla naradzenia się nad ustawą względem likwidacyi dóbr kościelnych, i zgodzili się na przyjęcie w zasadzie tej ustawy.

Doniesienia z Madrytu przedstawiają sytuacyę Hiszpanii zawsze jeszcze w bardzo ponurem świetle. Środki nadzwyczajnej ostrożności, surowość, aresztowania osób podejrzanych, trwają jeszcze ciągle, a mowa prezydenta rady miana niedawno w senacie przekonywa, że rząd sam co do utrzymania porządku publicznego niezupełnie jest zaspokojony. Narwaez sam przyznał, że tron Królowej nie ma już żadnej innej podpory krom armii. Nawet izby pod wpływem i presyą rządu wybrane nie wzbudzają w rządzie zaufania.

Ze zgodnych doniesień o wypadkach na wschodzie to jednoznajwidoczniej się okazuje, że Porta sprostać nie może powstaniu.

Ateński komitet centralny ogłasza 11. b. m. dokładny buletyn o potyczkach zaszłych w pierwszych dniach maja pomiędzy Omerem Baszą a powstańcami. Usiłowania Mehmet Baszy przedarcia się z Crapi do Sfakia, ponawiane dwukrotnie, zostały zniweczone i Turcy prześladowani przez chrześcian musieli się cofnąć ze znaczną stratą. Atak od strony Calivati rozpoczęto dnia 1. maja, w którymto dniu Omer Basza po kilku nieznacznych utarczkach trzy wsie obsadził i tamże noc przepędził.

Dnia następnego podpalił owe wsie i ruszył ku Argiropoli, które z małą stratą także zajął. D. 3. b. m. ciągnął dalej ku Azonie, gdzie go atakowali powstańcy. Bój uparty trwał dzień cały, aż wreszcie Omer Basza skłoniony znacznemi stratami w swojej armii przerwał walkę i do Argiropoli się cofnął, aby się przygotować do nowej potyczki.

D. 5. wyruszył istotnie znowu ku Azonie, ale tym razem napadli go chrześcianie już na drodze i po czterogodzinnej zaciętej walce zmusili go powstańcy do odwrotu aż do Episcopi. Tam napadnięty został obóz turecki nocą przez chrześcian, którzy pomiędzy Turkami wielkie sprawili zamięszanie. Wielką liczbę ranionych przywieziono do Sudy.

Omer Basza donosi z Kandyi do Konstantynopola, że oddziały Mehmeda i Hassan Baszy pobiły powstańców, którzy stracili 200 ludzi w poległych i zabitych.

Korespondent z Aten do „Tr. Ztg.“ pisze: Mocarstwa wielkie Europy wykonałyby dzieło miłosierdzia i ludzkości, gdyby położyły tamę dalszemu rozlewowi krwi na Kandyi; straszne okrucieństwa dopełniają się codziennie, pola leżą odłogami, brak żywności jest dotkliwy i gdyby szybki statek prowiantowy z Grecyi „Arkadion“ nie mógł co tydzień dwa razy świeżej żywności Krecie dowozić, musiałoby wiele rodzin straszną głodową śmiercią ginąć. O poddaniu się chrześcian nie można nawet myśleć; padną może wszyscy do ostatniego ochotnika, ale nie poddadzą się pewnie.

Podczas ósmej podróży do Krety groziło „Arkadionowi“ ogromne niebezpieczeństwo. Trzy parowce tureckie, złapawszy go na gorącym uczynku, poczęły go ze wszech stron ostrzeliwać, ale bohaterskiemu kapitanowi powiodło się przeprowadzić swój statek pomiędzy okręty tureckie i zawinąć szczęśliwie do Syry. W chwili największego niebezpieczeństwa ujął sam kapitan ster, a ile razy mu tureckie kule zaświstały ponad głową wołał śmiejąc się: „Dobrzeście celowali niewierne psy!“

Z Tessalii donoszą, że powstańcy zebrali się w Agrafa, zkąd zrobili wycieczkę i odebrali Turkom obronną pozycyę pod Kastania. Zresztą zdaje się, że powstanie nie bardzo się rozszerza, ale tesalskie rodziny chrześciańskie przesiedlają się do Grecyi, gdzie cierpią wielki niedostatek, ponieważ te prowincye greckie są same bardzo ubogie.

O powstaniu Czerkiesów w Turcyi donoszą z Belgradu pod dniem 12go b. m. następujące bliższe szczegóły: Czerkiesi, którzy przybyli z Rosyi i osiedli w powiatach Prisen i Priszkina, spalili w przeszłym tygodniu swoje domy, i z bydłem które obciążyli zapasami zboża, wybrali się z powrotem do ojczyzny. W Prokuszle puścili się na rabunek i Kaimakam z Nisz wyruszył przeciwko nim z wojskiem. Ustępując przed nim, cofnęli się do Nisz, ale nie mogli postępować dalej tą drogą, ponieważ Sulejman Basza kazał zniszczyć wszystkie mosty. Stanęli więc obozem pod wsią Mramor, półtory mili od granicy serbskiej a było ich 400 rodzin. Oddział konnicy z 400 ludzi złożony obserwował Czerkiesów. Usiłowali oni uzyskać od rządu serbskiego pozwolenie przejścia przez Serbię aż do Dunaju, ale nie ma nadziei, aby im to zostało pozwolone. — Zapewniają, że nietylko ci ale i wszyscy inni Czerkiesi, którzy przed dwoma i trzema laty przybyli do Turcyi i tu osiedli, popalili teraz domy swoje i chcą powracać do ojczyzny. Klimat, sposób życia i nędza, wszystko to sprawia wielką śmiertelność pomiędzy nimi, i pozostała ledwo połowa z tych, którzy przybyli z Kaukazu.

„Widow Dan“ donosi o tym samym przedmiocie: Czerkiesi, którym rząd turecki powyznaczał przed kilkoma laty siedziby w rozmaitych miejscach Turcyi, postanowili porzucić teraźniejsze osady i powrócić na Kaukaz. Popalili chaty, zniszczyli swoje zasiewy i natychmiast wybrali się w drogę. D. 7. b. m. przybyli do Prokuszlie szerząc wszędzie postrach i dopuszczając się gwałtów. Mudir usiłujący zapobiedz wybuchowi był kilka razy w niebezpieczeństwie życia i musiał zawezwać pomocy wojskowej. Sulejman Basza Kajmakam z Nisz przybył do Prokuszlie na czele 400 jeźdźców, odpędził Czerkiesów i kazał zniszczyć wszystkie mosty na Morawie z wyjątkiem dwóch (pod Mramorem i pod Czecinem), które obsadził wojskiem. Czerkiesi nie mogli więc iść dalej i musieli obozować nad rzeką Dobrycz w pobliżu wsi Mramoru i Potoku. Dnia 8go b. m. Sulejman Basza kazał na nowo zaciągnąć mosty, wojsko jego stoi jednak ciągle jeszcze pod Mramorem i wstrzymuje Czerkiesów w dalszym pochodzie. Gromada Czerkiesów składa się z 400 rodzin lecz zachodzi obawa, że wkrótce przybędzie ich więcej. Rząd turecki nie chce ich puścić dalej, oni zaś nie chcą powracać do dotychczasowych siedzib, zachodzi więc obawa, że okolica Dobryczu będzie wkrótce zagrożona największem niebezpieczeństwem, dzikie hordy bowiem gotowe są rzucić się na spokojnych mieszkańców.

Z Belgradu donoszą pod dniem 19go b. m., że Czerkiesi, którzy do Rosyi powracać chcieli, i na granicy serbskiej oczekiwali pozwolenia rządu serbskiego do przechodu przez Serbię, zostali przez wojska tureckie ze wsi tureckiej Mramor w głąb Turcyi odprowadzeni. Czerkiesi stawiali z początku opór, który opłacili utratą kilku ze swoich w poległych i ranionych. Suleiman Basza kazał im wydać zasiłek pieniężny, mogący wystarczyć na wyżywienie się aż do 2. czerwca. Mramor i kilka innych wsi tureckich poniosły nieznaczne szkody przy powstałych przy tej sposobności tumultach.

„Standard“ zbija jako nieprawdziwą wiadomość o wzięciu Queretaro przez Juarystów, o śmierci Miramona i o ucieczce Cesarza Maxymiliana. Wiadomość ta miała być skomponowaną przez jeden z dzienników nowego Orleanu. Jeżeli więc Porfirio Diaz Queretaro nie zajął, to jednakże miał opanować część Mexyku i założył główną kwaterę w klasztorze San Domingo, podczas kiedy cesarscy już tylko część stolicy mają w swojem posiadaniu.

Kronika.

(Dyrekcya towarzystwa przyj. sztuk pięknych we Lwowie) rozpoczęła swoją czynność posiedzeniem odbytem d. 19. b. m. pod przewodnictwem p. dr. Rajskiego jako zastępcy prezesa, który dla przeszkód nieprzewidzianych nie mógł być obecnym na posiedzeniu. Podział czynności między dyrektorów uskuteczniony w ten sposób, że p. Widman objął zarząd kancelaryi oraz dział służby i organizacyi towarzystwa, p. Wild jako zastępca dyrektora wspólnie z p. Ujejskim dział gospodarczy, p. Reisinger dział wystaw i galeryi, p. Tepa dział premii i wybór dzieł sztuki przeznaczonych do losowania, p. Maszkowski dział wspierania artystów, p. Starkel dział komunikacyi z innemi towarzystwami sztuk pięknych i wszelkich ogłoszeń drukowanych. Uchwalono zamianować tymczasowo tylko zastępcę sekretarza, którą to funkcyę oddano p. Konst. Dzbańskiemu za wynagrodzeniem 30 złr. w. a. na miesiąc; najęcie lokalu na kancelaryę; zebranie funduszów znajdujących się w różnych rękach i ściągnięcie od subskrybentów należytości za akcye; w tym celu postanowiono wydać odezwę do akcyonaryuszów. Dyrekcya uchwaliła następnie natychmiast podać do namiestnictwa prożbę o zatwierdzenie nowego statutu uchwalonego na walnem zgromadzeniu, powydawać akcye członkom towarzystwa, którzy należytość przypadającą spłacili, obmyślić

premię dla tychże i ułożyć listę agentów towarzystwa, którym ma być poruczoną dalsza rozprzedaż akcyi a później rozdzielanie premij.

Do pobierania pieniędzy na rzecz towarzystwa został upoważnionym p. Wild.

(Rozprawy ostateczne) w lwowskim c. k. sądzie krajowym: Oszustwo. Jan Dumański stróż kamienicy we Lwowie znalazł w lecie 1866 na ulicy Majera zgubiony przez pewną panią pulares z pieniędzmi, wartości 148 złr., między któremi było 12 dukatów tureckich (cekinów). Z tych dał nazajutrz 11 cekinów Szymonowi Szczepak vel Szczerbik, właścicielowi domu (41 l. obrz. rz. kat., żonaty), a resztę pieniędzy zatrzymał dla siebie. Gdy Szczerbik chciał zmienić jednego cekina, przytrzymano go. W policyi usprawiedliwiał się, że te pieniądze wraz z pularesem znalazł już bardzo dawno, jednak na rozprawie ostatecznej w d. 15. b. m. na której Dumański nie stawił się, wyznał wszystko i skazany został na miesiąc więzienia z postem w każdym tygodniu (prezydujący radca sądu kr. p. Petul, oskarz. zast. prok. pań. p. Budzynowski).

Wincenty J., 16 lat liczący, obrz. rz. kat., uczeń wyż. gymnazyum we Lwowie, wyłudził od pewnego właściciela dóbr 60 złr., przesławszy mu za przekazem pocztowym i pod fałszywem nazwiskiem książki bez żadnej wartości. Wkrótce potem napisał list podobnież pod fałszywem nazwiskiem do innego właściciela dóbr za przekazem pocztowym w kwocie 75 złr., którą tenże złożył, ale rozpieczętowawszy list, dowiedział się z niego, że te pieniądze przeznaczone są na wsparcie powstańców i że autor listu upoważniony jest do odbierania ich na mocy załączonego dekretu komitetu narodowego w Warszawie. Oszukany telegrafował zaraz do Lwowa, do dyrekcyi policyi, która oddawcę listu wykryła i przytrzymała, nim owe 75 złr. odebrał. J. stawał przed sądem d. 18. b. m. (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Piasecki) przyznał się i oświadczył, że obcując z złymi towarzyszami, których publicznie nie chce wymienić, wpadł w długi, z których tym sposobem chciał się wydobyć. Skazany na 14 dni więzienia (prok. prop. 6 miesięcy) przyjął wyrok.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 20go b. m. wóz wiejski przejechał na placu Ferdynanda 12letniego chłopca.

(Pożar.) W Bolechowicach w pow. krakowskim dnia 16. b. m. w nocy spaliła się stodoła dworska.

(Samobójstwo.) Michał Sochan, włościanin z Lisichjam w pow. Cieszanowskim obwiesił się dnia 19. b. m.

(Dzieciobójstwo.) W Piątkowy w pow. strzyżowskim aresztowano d. 7. b. m. kobietę, która wydawszy na świat dziecię nieprawego łoża, udusiła je zaraz po rzeczy warurodzeniu.

(Złodzieje przytrzymani.) W Dobrzechowie w pow. strzyżowskim, przytrzymano złodzieja, który własnemu bratu ukradł 65 złr. i parę butów. W Czudcu schwytano dwóch izraelitów, którzy w Babicy skradli rzeczy wartości 40 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Sanok		Krosno		Dukla		Żmigrod		Sokal	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	62	5	14	5	83	5	60	4	80
„ żyta	3	80	4	30	4	10	3	70	2	87
„ jęczmienia . .	3	.	3	30	3	20	3	10	2	35
„ owsa	1	70	1	50	2	.	1	90	1	35
„ hreczki	.	.	3	33	.	.	2	80	2	50
„ kukurudzy . . .	.	.	4	.	4	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	20	1	30	1	50	1	20	.	95
Cetnar siana	1		1	65	2	.	1	10	2	40
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	37	.	.	30	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	.	6	.	4	50	3	60	5	60
„ „ miękkiego	3	.	4	.	3	20	2	50	5	35
Funt mięsa wołowego	.	14	.	13	.	10	.	11	.	12
Mas okowity . . .	.	56	.	60	.	55	.	.	.	60

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 21. maja. „Gazeta wiedeńska" pisze: Z powodu podanej przez pewien dziennik zagraniczny wiadomości że Cesarz mexykański Maxymilian został przez Juarystów wzięty do niewoli, starano się dójść prawdy tego doniesienia i przekonano się, że było zupełnie bezzasadne. „Moniteur" także mu zaprzecza. W istocie jednak nie ma bliższych wiadomości o losie i miejscu pobytu Cesarza Maxymiliana.

Peszt, 20. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych Manojlovics cofnął swoją interpelacyę kiedy będą zwołani reprezentanci Pogranicza wojskowego. Sprawdzono wybory kilkunastu deputowanych i uskuteczniono przez głosowanie kartkami wybór jednego członka komisyi weryfikacyjnej.

Dziewięć oddziałów izby deputowanych ukonstytuowały się dziś a część ich zaczęła już obrady nad pierwszym projektem ustawy.

Zagrzeb, 20. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu uchwalono aby adres do Jego Ces. Mości zawierający odpowiedź na przedłożenie królewskie z 23. kwietnia b. r. wręczony został przez deputacyę złożona z dra. Subotica i dra. Sram.

Następnie debatowano nad tem czy reskrypt królewski względem nietykalności posłów może być przyjęty jako najwyższa sankcya. Dr. Stojanovic utrzymuje, że ustawy może sankcyonować tylko Król ukoronowany. Sejm uchwalił przyjąć reskrypt królewski jako najwyższą sankcyę. Petycyę do Najj. Pana podać się mającą aby niedobór akademii południowo-słowiańskiej został pokryty z funduszów szkolnych, przyjęto według projektu przedłożonego przez komitet.

Nakoniec wybrano komitet z 9 członków do wypracowania programu prasowego i komitet z 21 członków do ułożenia instrukcyi względem wypracowania dyplomu inauguralnego w sprawie koronacyi.

Berlin, 20. maja. „Kreuz Ztg." donosi: Król udaje się d. 1. czerwca do Paryża. Cesarz rosyjski zjedzie się d. 1. czerwca z W. księciem następcą tronu rosyjskiego w Kolonii a następnie uda się wraz z nim do Paryża.

Florencya, 20. maja. Dziś przybędzie tu Garibaldi.

Konstantynopol, 20. maja. Na radzie ministeryalnej ułożono wczoraj, że Sułtan pojedzie w lipcu do Paryża. Sułtanowi ma towarzyszyć Fuad Basza i orszak z 500 ludzi złożony.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. maja.

Hotel George: PP. Kutkowski A., z Hawłowic. — Szymanowski S., Bojaniec. — Wartarasiewicz A., z Surcikowa.

Hotel europejski: Jorkasch Ad., c. k. nadradca finans., z Czerniowiec. — Stojowski S., c. k. rotm., z Rzeszowa.

Hotel angielski: Blaschke A., c. k. radca obw., z Sambora. — Agopsowicz Kaj., z Trofanówki. — Janocha Ant., z Strzylcza. — Korwin A, z Polski.

Hotel pod białym koniem: Mokrzycki D, z Żydaczowa.

Hotel Kuhna: Sozański A., z Sambora.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. maja.

PP.: T. hr. Karnicki, do Wołczuh. — Mysłowski A., do Koropca. — Rylski T., do Brodów. — Postruski J., do Swistelnik. — Urbański F., do Iskrzyni. — Zieliński L., do Rudeńka. — Skwarczyński P., do Stanisławowa. — Ziętkiewicz L., c. k. porucz., do Lisek. — Hryniewicz A., c. k. porucznik, do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. maja.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.71	+ 9 9	75.8	polud. sł.	10
2. god. po poł.	322.90	+ 16 0	61.6	„ „	4
10. god. wiecz.	323.25	+ 10.4	80.2	„ „	2

TEATR.

Dziś (przed. polskie) **„Barbara Radziwiłłówna"**, tragedya w 5 aktach przez A. Felińskiego. Czwarty występ gościnny p. Heleny Modrzejewskiej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 21. maja.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	88	5	96
Dukat cesarski	„	5	93	6	—
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	17	10	37
Rubel srebrny rosyjski	„	1	93	1	99
„ papierowy rosyjski	„	1	68	1	70
Talar pruski	„	1	85	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	77	13	78	—
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	80	93	81	78
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	08	70	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	70	25	71	13
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	218	50	222	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		180	—	183	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. maja.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 90	71.10
od kwiet. do października po 5%	70.30	70.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78.—	78 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 —	83.—
Metaliki po 5%	60.—	60 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144.50	145 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143 50	144 50
Przez. do wyl. z r. 1854	79.—	79.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87 90	88 10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 50	92 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	79 20	79 40
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	87 50
Czech	88.25	89.—
Węgier	71 50	72 25
Galicyi	68.50	69 50
Siedmiogrodu	67.50	68.25
Bukowiny	67.50	65 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.50	99 50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	727.—	729.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	179 50	179 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	606.—	607.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	97.—	97.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1690.—	1694.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	211.60	211.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	196 50	197 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142.50	143 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218 —	218 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	181 —	182 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	484.—	486.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	90.90	91.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	87.—	87 25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105.—	106.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.50	99.—

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.50	127 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.50	89.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	54.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.—
Palffiego „ 40 „ „	24.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	25.—	26.—
St. Genois „ 40 „ „	22.—	23.—
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21. —	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.75	12.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 50	106 80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.80	107 10
Hamburg za 100 M. B.	94 75	95.—
Londyn za 10 ft. szt.	127.60	128.—
Paryż za 100 fr.	50.65	50.75

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.—	6.02
detto. pełnej wagi	6.—	6.02
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.22	10.23
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	1.88	1.89
Srebro	125.50	126 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 91 $^6/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. maja.

	złr.	kr.
5% Metaliki	60	10
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	70	80
Losy z 1860 roku	88	80
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	183	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	126	25
Srebro	124	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	97

DZIENNIK URZĘDOWY.

(959) **Edykt.** (2)

Nro. 5059. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem p. Pawła Sokołowskiego, że pod dniem 14. kwietnia 1867 do l. 4001 przeciw niemu i przeciw p. Maryi Sokołowskiej na podstawie wekslu ddto. Nowica 15. grudnia 1863 na 97 złr. w. a. wystawionego p. Sebastyan Zak o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 97 zł. w. a. upraszał, który też uchwałą z d. 16. kwietnia 1867 do l. 4001 zezwolonym został.

Gdy miejsce terazniejszego pobytu p. Pawła Sokołowskiego niewiadomem jest, przeto na dalsze żądanie powoda ustanawia się temuż kuratora w osobie p. adwokata Dra. Witza z substytucyą p. adwokata Dra. Kohna, a doręczając temuż powyższy nakaz zapłaty, wzywa się p. Pawła Sokołowskiego, aby rzeczonemu zastępcy potrzebne do obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę mianował, inaczej wynikłe z zaniedbania następstwa sobie samemu przypisze.

Sambor, dnia 16. maja 1867.

(970) **Kundmachung.**

Nro. 26217. Das hohe k. k. Kriegsministerium (Marine-Section) hat mittelst Erlaßes vom 18. April l. J. Z. 308 E. K. - M. S. nachstehende Bestimmungen in Betreff der Aufnahme von Zöglingen in die k. k. Marine-Academie herabgegeben:

Bewerber um die Aufnahme in die Marine-Academie müssen ihre Aufnahmsgesuche unfehlbar bis Ende Juni eines jeden Jahres beim Kriegsministerium (Marine-Section) einreichen, und sind der Tauf- oder Geburtsschein, das Impfungszeugniß, das von einem graduirten Militärarzte ausgestellte Zeugniß der körperlichen Tauglichkeit, ferners die letzten Schul-Zeugnisse des Aspiranten beizulegen.

Der Eintritt in die Marine-Academie kann auch nach vollendetem 2ten Jahrgange aus den k. k. Cadeten-Instituten stattfinden.

Der Zweck der Marine-Academie ist die Heranbildung von See-Cadeten, aus denen sich das See-Officiers-Corps ausschließlich zu ergänzen hat.

Die Zöglinge der Marine-Academie unterscheiden sich je nachdem die Kosten für deren Unterhalt und Ausbildung vom Militär-Aerar, aus Stiftungen, oder aus Mitteln der Angehörigen bestritten werden, in Militär-Zöglinge, Stiftlinge und Zahl-Zöglinge.

Die Plätze für Militär-Zöglinge sind entweder ganz- oder halbfreie. Im ersteren Falle trägt die Umkosten der Erziehung das Marine-Budget ganz, im letzteren zur Hälfte, während die zweite Hälfte von den Angehörigen zu bestreiten ist.

Die Gesammtzahl der Zöglinge beträgt 90
und zwar:
Militär-Zöglinge mit ganzen Freiplätzen 38
" " " halben " 16
Stiftlinge oder Zahl-Zöglinge 36

Von diesen sind 10 ganzfreie und 6 halbfreie Plätze ausschließlich für Küstenländer und hievon speziell für die Städte Fiume 2, und Zara, Raguza, Cattaro je 1 ganzer Freiplatz vorbehalten.

Der Anspruch der unentgeltlichen Aufnahme in die Marine-Academie hängt von dem Stande, der Charge, den Verdiensten, Vermögens- und Familienverhältnissen der Väter ab.

Die nächste Berücksichtigung zur Verleihung von ganzen und halben Freiplätzen finden demnach:

1) Söhne mittelloser Offiziere S. M. Kriegs-Marine,
2) " " " der Land-Armee,
3) " von Marine-Beamten,
4) " mittelloser um den Staat verdienter Staats-Beamten.

Für Stiftlinge enthält der betreffende Stiftbrief die Bedingungen; den Anspruch zur Aufnahme als Zahl-Zögling hat jeder österr. Unterthan, welcher den vorgeschriebenen Aufnahmsbedingungen genüge leistet.

Für die Zahl-Zöglinge ist jährlich der Betrag von 551 fl. 25 kr. öst. W., für diejenigen, welche halbe Freiplätze erhalten, die Hälfte dieses Betrages in zwei gleichen Raten am 1. October und 1. April eines jeden Jahres beim k. k. Commando der Marine-Academie in Fiume zu erlegen. Von diesem Jahresgehalte werden alle Bedürfnisse des Zöglings während der Dauer seiner Studien an der Academie einschließlich der Ausmusterungskosten bestritten.

Wird die Zahlung der vorgeschriebenen Rate troß wiederholter Mahnungen unterlassen, so ist der Zögling aus der Academie zu entfernen und seinen Angehörigen zurückzugeben. Der Eintritt in die Marine-Academie findet nur in die erste Classe und nur beim Beginne des Schuljahres statt. Ausnahmen hievon können stattfinden, wenn der Bewerber beim zurückgelegten 13ten Jahre die Prüfung für den ersten Jahrgang mit gutem Erfolge ablegt.

Die Reisekosten werden von den Angehörigen bestritten, und nur bei constatirter gänzlicher Mittellosigkeit der Angehörigen eines mit einem ganzen Freiplatze betheilten Bewerbers trägt diese das Marine-Budget.

Bewerber, welche körperlich untauglich befunden, oder die Prüfung unbefriedigend abgelegt haben, sind von dem Commando der Academie unverweilt ihren Angehörigen zurückzustellen.

Die Zeit des Unterrichtes in der Marine-Academie wird auf vier Jahrgänge festgesetzt. Die Aufnahmsprüfung haben die Bewerber vor einer Commission, deren Präses der Academie-Commandant ist, in deutscher Sprache abzulegen. Die Gegenstände für diese Prüfung sind:

1. Deutsche Sprache, geläufiges und reines Schreiben, Sicherheit im schriftlichen Gebrauche, ohne Fehler gegen Grammatik und Ortographie.

2. Geographie und Geschichte. Kenntniß der Erdoberfläche nach ihrer natürlichen und politischen Eintheilung und eine etwas eingehendere des österr. Kaiserstaates. Kenntniß der hauptsächlichsten Daten aus der allgemeinen Geschichte und eine Elementarkenntniß der Geschichte Oesterreichs.

3. Arithmetik. Sicherheit im Rechnen mit benannten und unbenannten Zahlen, mit gemeinen und Dezimalbrüchen. Uebung in den practischen wichtigsten Rechnungsarten einschließlich der einfachen und zusammengesetzten Regel de tri.

Nichtkatholische Bewerber haben ein Religionszeugniß von einem competenten Lehrer ihres Cultus beizubringen. Die Zöglinge des 4ten Jahrganges werden nach befriedigt abgelegter Prüfung zu See-Cadeten ernannt.

Dies wird mit dem Beifügen zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß für das nächste Schuljahr bereits eine bedeutende Anzahl von Aspiranten für ganze Freiplätze in Vormerkung stehen, daher weitere derlei Ansuchen wenig Aussicht auf Erfolg hätten, hingegen mit Beginn des nächsten Schuljahres 21 ganze und 9 halbe Zahlplätze zu besetzen sind, wofür noch Vormerkungen bis Ende Juli stattfinden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 11. Mai 1867.

Obwieszczenie. (1)

Nr. 26217. Wysokie c. k. ministerstwo wojny (oddział marynarki) wydało rozporządzeniem z 18go kwietnia r. b. l. 308 E. K. - M. S. następujące postanowienia względem przyjęcia uczniów do c. k. akademii marynarskiej:

Ubiegający się o przyjęcie do akademii marynarskiej kandydaci muszą podawać swoje prośby o przyjęcie nieodzownie po koniec czerwca każdego roku do ministerstwa wojny (oddziału marynarki) i mają być załączone do nich: metryka chrztu lub urodzenia, świadectwo szczepienia ospy, wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego świadectwo fizycznej zdatności, a nakoniec ostatnie świadectwa szkolne aspiranta.

Wstępywać można do akademii marynarskiej także po ukończeniu 2go roku z c. k. zakładów dla kadetów.

Celem akademii marynarskiej jest kształcenie kadetów morskich, którymi ma się wyłącznie uzupełniać korpus oficerów okrętowych.

Uczniowie akademii marynarskiej dzielą się wedle tego, czy koszta ich utrzymania i wykształcenia pokrywane bywają ze skarbu wojskowego, z fundacyi czy też z zasobów własnych, na uczniów wojskowych fundacyjnych i płacących.

Miejsca dla uczniów wojskowych są albo całkiem albo w połowie wolne. W pierwszym wypadku ponosi koszta wychowania budżet marynarki całkowicie, w ostatnim do połowy, zaś drugą połowę pokrywa rodzina ucznia.

Ogólna liczba uczniów wynosi 90
a mianowicie:
Uczniów wojskowych o miejscach całkiem wolnych 38
" " " w połowie " 16
" fundacyjnych lub płacących 36

Z tych zastrzeżonych jest 10 całkiem a 6 w połowie wolnych miejsc wyłącznie dla krajów nadbrzeżnych, a z tego poszczególnie dla Rieki (Fiumy) 2, a dla Zary, Raguzy i Kattaro zosobna 1 miejsce całkiem wolne.

Możliwość bezpłatnego przyjęcia do akademii marynarskiej zawisła od stanu szarzy, od zasług, tudzież od stosunków majątkowych i familijnych ojca.

Najwięcej przeto uwzględniani będą przy nadawaniu miejsc całkiem lub w połowie wolnych:

1. Synowie niezamożnych oficerów c. k. marynarki wojennej;
2. " - " armii lądowej;
3. " urzędników marynarki;
4. " niezamożnych a zasłużonych około państwa urzędników cesarskich.

Dla uczniów fundacyjnych zawiera warunki odnośny dokument fundacyjny; zaś jako uczeń płacący może być przyjętym każdy poddany austryacki, który uczyni zadość przypisanym warunkom przyjęcia.

Za uczniów płacących ma być składaną rocznie kwota 551 zł. 25 cent. wal. austr., za tych zaś, którzy otrzymają w połowie wolne miejsca, połowa tej kwoty, w dwóch równych ratach na dniu 1. października i 1. kwietnia każdego roku w c. k. komendzie akademii marynarskiej w Riece. Z tej opłaty rocznej będą pokrywane wszelkie potrzeby ucznia w ciągu jego nauk w akademii łącznie z kosztami mustry.

Jeśli zapłacenie przepisanej raty nie nastąpi mimo kilkakrotnych upomnień, ma być uczeń z akademii odprawiony i odesłany do rodziny. Wstąpienie do akademii marynarskiej dozwolone jest tylko do pierwszej klasy i tylko z początkiem roku szkolnego. Wyjątki mogą nastąpić wtedy, jeźli kompetent po ukończeniu 13stu lat wieku złoży z dobrem powodzeniem egzamin z pierwszego roku.

Koszta podróży ponosi rodzina i tylko w razie udowodnienia zupełnego ubóstwa rodziny kompetenta, obdarzonego miejscem całkiem wolnem, ponosi te koszta budżet marynarki.

Kompetentów, którzy uznani zostaną fizycznie niezdatnymi, lub złożą źle egzamin, ma komenda akademii odesłać niezwłocznie do rodziny.

Czas nauki w akademii marynarskiej postanawia się na 4 lat. Egzamin wstępny mają składać kompetenci w języku niemieckim w obec komisyi, której przewodniczącym jest komendant akademii. Przedmioty, z których ma być składany ten egzamin, są:

1. Język niemiecki. Biegłe i czyste pismo, pewność w pisowni, bez błędów gramatykalnych i ortograficznych.

2. Jeografia i historya. Znajomość powierzchni ziemi podług jej naturalnego i politycznego podziału i obszerniejsza nieco znajomość cesarstwa austryackiego. Znajomość najgłówniejszych dat historyi powszecnej i elementarna znajomość historyi austryackiej.

3. Arytmetyka. Pewność w rachowaniu liczbami mianowanemi i niemianowanemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi. Biegłość w praktycznych najważniejszych sposobach liczenia, łącznie z pojedyńczą i złożoną regułą trzech.

Kompetenci niekatoliccy mają złożyć świadectwo z religii wystawione przez kompetentnego nauczyciela ich wyznania,

Uczniowie 4go roku będą po dobrem złożeniu egzaminu mianowani kadetami okrętowymi.

To podaje się z tym dodatkiem do wiadomości powszechnej, że na najbliższy rok szkolny jest już zanotowaną znaczna liczba ubiegających się o miejsca całkiem wolne, i przeto dalsze prośby tego rodzaju małą mogłyby mieć nadzieję pomyślnego skutku; natomiast jest z początkiem pzzyszłego roku szkolnego 21 całkowicie a 9 w połowie płatnych miejsc do obsadzenia, o które można zgłaszać się jeszcze do końca lipca.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. maja 1867.

---

(977) **E d y k t.** (1)

Nr. 21590. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzyby zgubioną przez p. Ludwika Cieleckiego assygnatę kasową (Kassaschein) anglo-austryackiego banku we Lwowie Nr. 4081 z daty 5. listopada 1866 na sumę 100 zł. w. a. z 5% wystawioną na imię Ludwig Cielecki, w posiadaniu mieli, aby asygnatę wyż opisaną w przeciągu roku jednego, 6 tygodni i 3 dni temuż sądowi przedłożyli i prawa swe doń wykazali, gdyż inaczej po upływie tego terminu opisana asygnata za nieważną i amortyzowaną uznaną zostanie.

O czem się strony uwiadamia.

Lwów, dnia 1. maja 1867.

(963) **Kundmachung.**

Nro. 4926. Am 1. Juni l. J. wird in dem Orte Zakliczyn Brzeskoer Bezirks eine Postexpedition in's Leben treten. Die Distanz zwischen Zakliczyn und Wojnicz beträgt 1 6/8 Meilen. Dieselbe wird sich mit dem Briefpostdienste und mit der postämtlichen Behandlung von Werthsendungen bis zum Einzelngewichte von 3 Pfund befassen und mit dem Postamte in Wojnicz mittelst täglicher Fußbotenposten mit nachfolgender Cursordnung in Verbindung zu stehen haben:

Von Zakliczyn täglich um 4 Uhr Nachmittags,	in Wojnicz täglich nm 7 Uhr Abends.
Von Wojnicz täglich um 4 Uhr Früh,	in Zakliczyn täglich um 7 Uhr Früh.

Der Bestellungsbezirk der k. k. Postexpedition in Zakliczyn hat aus nachstehenden Orten zu bestehen:

Brzozowa, Będziszyn, Biernik, Borowa, Biskupice, Czchów, Charzowice, Dzieczumny, Domasłowice, Filipowice, Faliszowice, Faściszowa, Gwoździec, Jarowice, Jurkow, Kończyska, Lusdewice, Niedzwiedza, Olsowa, Piaski druszków, Polesnica, Ruda, Rostoka, Siemiechów, Stróże, Słona, Tworkowa, Wytrzyska, Wesołów, Wolasteczka, Wróblowice, Zakliczyn, Zawada, Zdanie, Złota.

Von der k. k. galiz. Post-Direction

Lemberg, am 16. Mai 1867.

(973) **E d i c t.**

Nro. 4135. Bei dem Tarnower k. k. Kreisgerichte wurde am 13. Mai 1867 in das Handelsregister für Einzelnfirmen eingetragen die Firma: "Hermann März, Commissions-, Wechsel-, Producten- und Holzgeschäft. Hauptniederlassung in Tarnow."

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 13. Mai 1867.

Licitations-Ankündigung.

Nro. 6189. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Veräußerung der Propinationsgerechtsame der Reichsherrschaft Drohobycz sammt den dazu gehörigen Gebäuden u. Grundstücken am 11. Juni 1867 und den nachfolgenden Tagen im Wege der öffentlichen Licitation mündlich und mittelst schriftlicher Offerten beim Drohobyczer k. k. Cameral-Wirthschaftsamte unter nachstehenden Bedingungen stattfinden wird:

1. Dieses Verkaufsobject ist in nachstehende Sectionen und Sectionsgruppen eingetheilt, und zwar:

				fl.
die 1.	Section	Bania Kotowska	mit dem Fiscalpreise pr.	4.000
„ 2.	„	Bolechowce mit Neudorf	„ „ „ „	4.500
„ 3.	„	Derczyce mit Manaster	„ „ „ „	4.000
„ 4.	„	Dobrohostow	„ „ „ „	4.600
„ 5.	„	Hubicze	„ „ „ „	14.000
„ 6.	„	Jasienica solna	„ „ „ „	3.200
„ 7.	„	Kołpiec	„ „ „ „	4.500
„ 8.	„	Lisznia mit Manaster	„ „ „ „	6.800
„ 9.	„	Modrycz	„ „ „ „	5.000
„ 10.	„	Nahujowice	„ „ „ „	4.200
„ 11.	„	Niedzwiedza	„ „ „ „	2.000
„ 12.	„	Raniowice	„ „ „ „	8.000
„ 13.	„	Oraw	„ „ „ „	5.400
„ 14.	„	Solca mit Bräuhaus	„ „ „ „	14.000
„ 15.	„	Stanila	„ „ „ „	2.000
„ 16.	„	Stebnik	„ „ „ „	8.500
„ 17.	„	Tustanowice	„ „ „ „	13.000
„ 18.	„	Ułyczno mit Gassendorf	„ „ „ „	2.500

Die Fiscalpreise der Sections-Gruppen werden hiernach nachstehends festgesetzt:

		fl.
I.	Sectionsgruppe, bestehend aus den Sectionen 2 u. 12	12.500
II.	„ „ „ „ „ 15 u. 16	10.500
III.	„ „ „ „ „ 4 u. 18	7.100
IV.	„ „ „ „ „ 13 u. 17	18.400
V.	„ „ „ „ „ 7 u. 14	18.500
VI.	„ „ „ „ „ 3, 5 u. 9	23.000
VII.	„ „ „ „ „ 6 u. 10	7.400
VIII.	„ „ „ „ „ 8 u. 11	8.800
IX.	„ „ „ „ „ 9 —	4.000

Der Gesammtpreis des ganzen Verkaufs-Objects beträgt hiernach 110.200 österr. Währung.

2. Zum Kaufe wird jedermann zugelassen, der hievon durch die allgemeinen Gesetze und die Landesverfassung nicht ausgeschlossen ist. Die Israeliten werden dazu unbedingt zugelassen.

3. Die sonstigen Licitations- und Verkaufsbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor und dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Drohobycz eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 18. Mai 1867.

Ogłoszenie licytacyi. (2)

Nro. 6189. C. k. Dyrekcya skarbu powiatowa w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 11go i następujących czerwca 1867 odbędzie się w kancelaryi c. k. urzędu gospodarskiego w Drohobyczu sprzedaż prawa propinacyi państwa Drohobyckiego wraz z należącymi budynkami i gruntami w drodze publicznej licytacyi ustnej i pisemnej pod następującemi warunkami:

1. Objekt sprzedaży składa się z następujących sekcyi i grup; mianowicie:

			zł.
1. sekcya:	Bania Kotowska	z ceną fiskalną	4.000
2. „	Bolchowce i Neudorf	„ „ „	4.500
3. „	Derczyce i Monaster	„ „ „	4.000
4. „	Dobrohostow	„ „ „	4.600
5. „	Hubicze	„ „ „	14.000
6. „	Jasienica solna	„ „ „	3.200
7. „	Kołpiec	„ „ „	4.500
8. „	Lisznia i Manaster	„ „ „	6.800
9. „	Modrycz	„ „ „	5.000
10. „	Nachujowice	„ „ „	4.200
11. „	Niedźwiedza	„ „ „	2.000
12. „	Raniowice	„ „ „	8.000
13. „	Orow	„ „ „	5.400
14. „	Solec z browarem piwnym	„ „ „	14.000
15. „	Staniła	„ „ „	2.000
16. „	Stebnik	„ „ „	8.500
17. „	Tustanowice	„ „ „	13.000
18. „	Ułyczno z kol. Gassendorf	„ „ „	2.500

Cena wywołania grup oznacza się w następujących kwotach, mianowicie:

		zł.
I.	grupa składająca się z sekcyi 2giej i12tej	12.500
II.	„ „ „ „ „ 15tej i 16tej	10.500
III.	„ „ „ „ „ 4tej i 8mej	7.100
IV.	„ „ „ „ „ 13tej i 17tej	18.400
V.	„ „ „ „ „ 7mej i 14tej	18.500
VI.	„ „ „ „ „ 3ciej, 5tej i 9tej	23.000
VII.	„ „ „ „ „ 6tej i 10tej	7.400
VIII.	„ „ „ „ „ 7mej i 11tej	8.800
IX.	„ „ „ „ „ 9tej —	4.000

Ogólna suma wywołalna całej propinacyi wynosi zatem 110.200 w wal. austr.

2. Do kupna tego przypuszcza się każdego, kogo prawa powszechne czy krajowe od tego nie wyłączają. Starozakonnych przypuszcza się bez warunków.

3. Resztę warunków licytacyi i sprzedaży przejrzeć można w c. k. dyrekcyi skarbu powiatowej w Samborze i w c. k. urzędzie gospodarczym w Drohobyczu.

C. k. dyrekcya skarbu powiatowa.

Sambor, dnia 18. maja 1867.

---

(957)

Kundmachung. (3)

Nr. 395. Im Zwecke der Adaptirung der Klostergebäude in Wiśnicz zu einer Strafanstalt wird zur Sicherstellung der diesfälligen Erfordernisse eine Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die veranschlagten Bauerfordernisse mit Ausnahme der Tischler- und Schlosserarbeiten, welche keinen Gegenstand der Offertverhandlung bilden, sind:

		fl.	kr.
1.	Handlanger- und Maurerarbeiten sammt Materialien	37586	84
2.	Steinmetzarbeiten sammt Materialien	1940	16
3.	Zimmermannsarbeiten s. Materialien	9621	75
4.	Klempfnerarbeiten sammt Materialien	978	98
5.	Glaserarbeit sammt Materialien	429	96
6.	Anstreicherarbeit sammt Materialien	712	8
7.	Kupferschmiedarbeit sammt Materialien	133	—
8.	Gußeiserne Oefen	1190	—
	Zusammen	52592	77

österr. Währ.

Die Sicherstellung dieser Arbeiten und Lieferungen wird im Ganzen nur an eine Unternehmung, und zwar auf Grundlage von Einheitspreisen erfolgen, so daß die obgedachten nach den Kostenüberschlägen berechneten Summen nur in der Art als Maßstab der Durchführung zu betrachten sind, daß sich jeder Unternehmer verpflichtet, alle jene Herstellungen und Lieferungen zu bewirken, welche demselben von der Bauleitung von Fall zu Fall angegeben, und sodann nach deren Vollendung mit Zugrundelegung jener Einheitspreise und des zu führenden Baujournals in der Weise vergütet werden, daß von der ermittelten Verdienstsumme der gebotene Nachlaß abgezogen werden wird.

Unternehmungslustige werden eingeladen, ihre Offerten nach Maßgabe des nachstehenden Formulares längstens bis 7. Juni 1867 Vormittags 11 Uhr im Bureau der Ober-Staatsanwaltschaft in Krakau zu übergeben; später einlaufende Offerte werden unberücksichtigt werden.

Der gebotene Nachlaß oder die allenfalls verlangte Aufbesserung in Prozenten der Einheitspreise ist deutlich ohne Correctur in Ziffern und Worten zu schreiben, so wie der Vor- und Zunamen enthaltenden eigenhändigen Unterschrift die Angabe des Wohnortes beizusetzen.

Mit jeder Offerte muß eine Caution von 5260 fl. öst. W. im Baaren oder in nach dem letzten Börsekurse berechneten österr. Staatspapieren, Grundentlastungs-Obligationen oder Pfandbriefen übergeben werden.

Die Einsicht in die allgemeinen und speciellen Baubedingnisse, die Pläne, Einheitspreisverzeichnisse und den Preistarif kann täglich im Bureau der k. k. Ober-Staatsanwaltschaft in Krakau stattfinden.

Die commissionelle Eröffnung der Offerten erfolgt am 7. Juni 1867 nach 11 Uhr Vormittags; zugleich wird beigefügt, daß die Ober-Staatsanwaltschaft sich die Genehmigung der Offerte vorbehält, ohne gerade an den mindesten Anbot gebunden zu sein.

Die Baulichkeiten müssen sogleich nach Genehmigung der Offerte in Angriff genommen werden.

Von der k. k. Ober-Staatsanwaltschaft.

Krakau, am 17. Mai 1867.

Formular der Offerte.

Endesgefertigter erklärt hiemit die mit der Kundmachung der k. k. Ober-Staatsanwaltschaft Krakau vom 17. Mai 1867 Zahl 395 im Offertwege ausgeschriebenen Adaptirungsarbeiten der Wiśniczer Klostergebäude zu einer Strafanstalt um nachstehende Preise zu übernehmen:

1. Die Hanndlanger und Maurerarbeiten sammt Material
2. Die Steinmetzarbeiten sammt Material
3. Die Zimmermannsarbeiten sammt Material
4. Die Klämpfnerarbeiten sammt Material
5. Die Glaserarbeiten sammt Material
6. Die Anstreicherarbeiten sammt Material
7. Die Kupferschmiedarbeiten sammt Material
8. Die Beistellung gußeiserner Oefen

Bei jeder einzelnen Post ist ohne Correctur deutlich beizufügen, ob der Offerent die Arbeit und das Material gegen Entschädigung des Fiscalpreises oder aber gegen einen Aufschlag oder Nachlaß des Fiscalpreises gegenüber derer Einheitspreise zu übernehmen sich erklärt; der Nachlaß oder Aufschlag ist sowohl in Ziffern als auch in Worten zu schreiben.

Endesgefertigter erklärt, daß ihm die allgemeinen Baubedingnisse, die Baubeschreibung mit speciellen Bedingnissen dieses Baues, der Preistarif, die Einheitspreisverzeichniße und Pläne wohl bekannt sind, und daß er sich denselben unweigerlich fügen will.

Zur Sicherheit für diesen Anbot und die unbedingte Solidität der Bauführung schließt der Offerent folgende Caution bei:

(Hier ist die Caution und zwar sowohl das baare Geld als die Creditspapiere, letztere sammt den beiliegenden Coupons gehörig zu specificiren. Es ist gestattet, die Caution bei einem k. k. Steueramte oder bei der k. k. Landeshauptcasse zu deponiren, in welchem Falle der Offerent die mit dem Amtssiegel versehene Amtsquittung beizulegen hat.)

---

(958)

Licitations-Edict. (3)

Nro. 1722. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionssache der Ester Golde Tyśmienitzer wider Mayer und Chane Eheleute Ferdel wegen 400 fl. öst. W. s. N. G. in die öffentliche Feilbietung der auf 609 fl. öst. W. geschätzten, der exequirten Forderung zur Hypothek dienenden Realitäten unter Tab.-Nr. 176 und 182 in Brody gewilliget.

Zur Vornahme dieser Feilbietung wurden zwei Termine, als: der erste auf den 14. Juni 1867 und der zweite auf den 15. Juli 1867, jedesmal 9 Uhr Früh im Gerichtshause angeordnet.

Der Schätzungsact, der Grundbuchsstand und die Licitationsbedingungen können bei Gericht eingesehen werden.

Brody, am 13. Mai 1867.

(953)

E d y k t. (2)

Nr. 6770. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek podania Alojzego Wissgrilla wzywa posiadaczy obligacyj indemnizacyjnych galicyjskich okręgu krakowskiego Nr. 8027, 12523, 18645 à 100 zł. w. a. wraz z kuponami, z których pierwszy dnia 1go maja 1867 do wypłaty przypada, aby do sądu o posiadaniu tychże obligacyj donieśli, w przeciwnym bowiem razie tatowe po upływie trzech lat od dnia wydania ostatniego kuponu, lub jeżeliby wylosowanemi zostały, po upływie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni rachując od dnia wypłaty, zaś kupony po upływie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, rachując od terminu ich wypłaty za umorzone uznane będą.

Kraków, dnia 30. kwietnia 1867.

(955)

E d i c t. (2)

Nro. 206. Von Seiten des k. k. Bezirksamtes in Kamionka strumiłowa wird der sich im Auslande unbefugt aufhaltende Valentin Schuttenhelm aus Kamionka aufgefordert, sich binnen Einem Jahre hieramts zu melden und dessen unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens derselbe nach dem Auswanderungspatente vom 24. März 1832 behandelt werden wird.

Vom k. k. Bezirksamte.

Kamionka, am 12. April 1867

E d y k t.

Nro. 206. C. k. urząd powiatowy w Kamionce strumiłowej wzywa przebywającego nieprawnie za granicą Walentego Schuttenhelma z Kamionki, ażeby się w przeciągu jednego roku do tego c. k. urzędu zgłosił i nieprawną swą niebytność usprawiedliwił, w przeciwnym bowiem razie postąpi się z nim podług patentu dla wychodźców z 24. marca 1832 r.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Kamionka str., dnia 12. kwietnia 1867.

(956) **Kundmachung.** (2)

Nro. 27362. Wegen Lieferung der Deckstoff-Erfordernisse zur Conservirung der Staatsstraßen im Dolinaer Bezirke für das Jahr 1868 mittelst schriftlicher Offerten wird hiemit die Sicherstellungsverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Erforderniß besteht in der Beischaffung von 2060 Deckstoff-Prismen von 54 Cub.' für die Karpathen-Hauptstraße im Betrage von 5690 fl. 20 kr. öst. W.

Die allgemeinen und speziellen, so wie auch die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Lieferungsbedingnisse können bei dem Dolinaer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre deutlich und bestimmt gestellten Lieferungsanbote mittelst rechtsgiltig ausgestellten versiegelten Offerten bis zum 5. Juni 1867 beim Dolinaer k. k. Bezirksamte einzubringen.

Nachträgliche Anbote werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Mai 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 27362. Dla zabezpieczenia liwerunku materyału kamiennego, potrzebnego do utrzymania gościńców cesarskich w powiecie Doliniańskim na rok 1868 rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert pisemnych.

Potrzebnem jest mianowicie dostarczenie 2060 pryzm kamienia po 54 sztóp sześciennych na główny gościniec karpacki w cenie 5690 zł. 20 c. w. a.

Inne tak ogólne i osobne, jako też tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki dostawy przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym w Dolinie.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się, ażeby swoje wyraźnie i stanowczo opiewające oświadczenia względem dostawy w prawomocnie ułożonych i opieczętowanych ofertach przedłożyli do dnia 5go czerwca 1867 c. k. urzędowi powiatowemu w Dolinie.

Poźniejsze oferty nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. maja 1867.

(952) **E d y k t.** (2)

Nro. 16586. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem o wytoczonym przez p. Emilię Geschöpf 2go ślubu Lewickiej w zastępstwie nieletnich dzieci Franciszki, Maryi i Felicyi Weroniki dw. im. Geschöpfów przeciw masie Mikołaja Prześlakiewicza lub jego z miejsca pobytu, życia i nazwiska niewiadomym spadkobiercom pozwie z d. 21. marca 1867 l. 16586 o ekstabulacyę sumy 130 zr. 53 kr. z 5% odsetkami i przynależytościami ze stanu biernego realności pod l. 353³/₄ we Lwowie położonej, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 18. czerwca 1867 o godzinie 10tej rano został postanowiony.

Równocześnie ustanawia się dla masy spadkowej Mikołaja Prześlakiewicza, i tegoż z miejsca pobytu i nazwiska niewiadomym spadkobiercom na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. adwokata krajowego Dra. Męcińskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Czemeryńskiego, z którym spór niniejszy wedle przepisów postępowania sądowego będzie przeprowadzony.

Zwraca się przeto uwagę pozwanych niniejszym edyktem, ażeby w należytym czasie albo sami się stawili, lub też potrzebne dowody prawne udzielili ustanowionemu zastępcy, lub też innego pełnomocnika wybrali i tegoż sądowi wskazali, w ogóle przedsięwzięli wszelkie prawne środki do obrony, gdyż wszelkie z tychże zaniedbania wynikłe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. marca 1867.

(962) **E d y k t.** (1)

Nr. 13350. Przez c. k. sąd krajowy lwowski na żądanie kr. miasta Lwowa z powodu nieodbudowania rozpadłego domu na koszt i niebezpieczeństwo kontraktołomnych licytantów Jakóba Izaaka dw. im. Reitzes i Henczy Pineles relicytacya realności, a właściwie gruntu pod l. 211 m. celem wybudowania nowego budynku na dniu 28. czerwca 1867 o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą zostanie pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się sądownie oznaczoną wartość szacunkową realności tej pod l. 211 m. w kwocie 1502 złr. 37½ kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 5 od setki wartości szacuukowej t. j. kwotę 75 złr 12 kr. w. a., a to albo w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub w gal. listach zastawnych lub też w gal. obligacyach indemnizacyjnych, co do dwóch ostatnich wraz z kuponami i talonami podług kursu w urzędowej gazecie lwowskiej z dnia poprzedniego notowanego do rąk komisyi licytacyjnej jako zadatek złożyć, któryto zadatek najwięcej dającemu w cenę kupna wliczony, reszcie zaś licytujących zwrocony będzie.

3. Gdyby realność ta w tym terminie sprzedaną być nie mogła, celem ułożenia lżejszych warunków wzywa się na dzień 1go lipca 1867 godz. 4tej po południu wszystkich wierzycieli hypotecznych z tym dodatkiem, iż nie stawiący się, jako z większością głosow stawających zgadzający uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych chęć kupienia mający w registraturze sądowej przejrzeć mogą.

O tem uwiadamia się kontraktołomnych i wierzycieli hypotekowanych, postanawiając dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Izaaka dw. im. Reitzes lub z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców tegoż za kuratora p. adw. Dr. Kolischera z zastępstwem przez p. adw. Dr. Rechena, zaś dla wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych: Lane Izertis, Gittel Rachel, a ewentualnie na wypadek gdyby jeszcze małoletnią była dla jej opiekuna Markusa Wolfa dw. im. Herscha, dalej dla Franciszka Peschinę, Esterę Ryfkę dw. im. Pineles, Izraela Berl dw. im. Lauera i Abrahama Parfunkla, lub z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców tychże, tudzież dla prywatnych osób, któreby z powodu popełnionego przez Samuela Pineles sfałszowania i przeniewierzenia skryptów publicznych kamery nadwornej pretensye sobie rościły, z imienia i nazwiska nieznanych, — nareszcie dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 3. lutego 1867 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza licytacyę dozwalająca, jakoteż wszelkie w niniejszej sprawie zapaść mające uchwały z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, lub w czasie właściwym i należycie doręczone nie zostały, za kuratora p. adw. Dr. Hönigsmanna z zastępstwem przez p. adw. Dr. Natkisa, i uwiadamia się ich o tem przez edykta.

Lwów dnia 27. kwietnia 1867.

(967) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 5307. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Ludwika Gajewskiego a w razie jego śmierci tegoż nieznanych spadkobierców niniejszem uwiadamia, iż przeciw tymże p. Rajmund Schmidt pod dniem 28go kwietnia 1867 l. 5307 pozew o wyekstabulowanie sumy 250 złp. czyli 13 duk., 16 złp. m. k. w stanie biernym części dóbr Hałuszyńce wedle Dom. 135. p. 19. n. 13. on. na rzecz Ludwika Gajewskiego zabezpieczony wniósł który do ustnej rozprawy na dzień 6. sierpnia 1867 dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dr. Weissteina, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowionym został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili, i wszystkie ku obronie swojej służace kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 6. maja 1867.

(974) **E d y k t.** (1)

Nr. 8127. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Zelisława Bobrowskiego, że przeciw niemu Józef Birnbaum o zapłacenie sumy wekslowej 500 zł. wniósł pozew w załatwieniu tegoż pozwu uchwała z dnia 26go lutego 1867 l. 2923 panu Zelisławowi Bobrowskiemu zapłacenie tej sumy z przynależytościami poleconem zostało.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Zelisława Bobrowskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 14. maja 1867

(961) **E d i k t.** (1)

Nr. 27311. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Eugen Kriegshaber mit diesem Edikte bekannt gemacht, daß gegen denselben mit dem h. g. Beschluße vom 15ten Mai 1867 Zahl 27311 zu Gunsten des Osias Losch pto. 8500 fl. österr. Währ. eine Zahlungsauflage erlassen werde.

Da der Wohnort des Herrn Eugen Kriegshaber unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Landes-Advocat Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Malinowski auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben die oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 15. Mai 1867.

(976) **E d i c t.** (1)

Nr. 667. Vom Stryer k. k. Bezirksgerichte wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der durch Feige Schneidscher wider Taube Taub ersiegten Forderung pr. 250 fl. ö. W., der Executionskosten pr. 4 fl. 17 kr. und 32 fl. 72 kr. ö. W. die executive öffentliche Feilbiethung der, der Schuldnerin Taube Taub eigenthümlich gehörigen der erequirten Forderung zur Hypothek dienenden Realitätshälfte sub Nr. 59 Stadt Stryj in drei Terminen, und zwar am 13. Juni 1867, dann 27. Juni 1867 und 10. Juli 1867 jedesmal um 10. Uhr Vormittags bei diesem k. k. Bezirksgerichte vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der erhobene Schätzungswerth pr. 1239 fl. 24½ kr. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufspreises im Baaren oder mittelst Staatspapieren nach dem Tagescourse zu erlegen, welches Angeld für den Meistbiethenden zurückbehalten, und falls im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den Uebrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Die übrigen Licitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Wovon die Executionführerin Feige Schneidscher, die Executin Taube Taub und nachbenannte Hypothekargläubiger, als: Lipa Halpern, Gerson Gunsberg, Feige Kessler, Rachel Taub, Chane Taub, ferner die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Ludwig Herwy Joanes Fremgens, Michael und Marianna Eipler, und alle diejenigen, welche später ins Grundbuch gelangen, oder denen der Licitationsbescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, durch den aufgestellten Kurator in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. Karchezy, endlich die k. k. Finanz-Prokuratur in Lemberg Namens der h. Aerars verständiget werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 24. April 1867.

(965) **E d i c t.** (1)

Nr. 4400. Vom k. k. Kreis- als Handesgericht wird dem, dem Wohnorte nach angeblich unbekannten, Moses Cefany mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Jacob J. Aschkenasy wider ihn unterm 9. Mai 1867 Z. 4400 eine Wechselklage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 1400 Silber Rubel in russischen Kreditsbillets überreicht hat, worüber unterm 15. Mai 1867 Z. 4400 die Zahlungsauflage erlaßen worden ist.

Da der Wohnort des Belangten Moses Cefany unbekannt ist, so wurde für denselben, und auf dessen Gefahr und Kosten zum Kurator Hr. Landesadvokat in Złoczow Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. Wesołowski bestellt, mit welchen die dießbezügliche Wechselsache nach der für Galizien bestimten Wechselordnung verhandelt werden wird. Es wird somit dem besagten Belangten erinnert, daß er seine etwaigen Rechtsbehelfe dem Herrn Kurator mittheile, oder persönlich erscheine, oder einen anderen Vertreter bestelle und solchen diesem Handelsgerichte namhaft mache, widrigens er sich die aus diesem Anlaße ihm etwa entstehenden nachtheiligen Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreis- als Handelsgerichtes.

Złoczow, den 15. Mai 1867.

(966) **E d y k t.** (1)

Nr. 4004. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie niniejszym wiadomo czyni, że w skutek prośby Lewi Löwina z dnia 30. kwietnia 1867 do l. 4004 uchwałą z dnia dzisiejszego na podstawie wekslu dtto Radziechów dnia 4. Listopada 1866 przeciw Janowi Mohr nakaz zapłaty sumy 176 złr. w. a. z przynależytościami z terminem trzy dniowym wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Mohr wiadome nie jest, przeto dla zastępowania tegoż na jego koszt i stratę pan adwokat Starzewski z substytucyą pana adwokata Schrenzla kuratorem ustanowiony został, z którym niniejsza sprawa wedle postępowania sądowego dla Galicyi, przeprowadzoną zostanie.

Niniejszym edyktem wzywa się zatem pozwanego, by w przepisanym czasie albo sam się jawił, albo potrzebnych środków obrony ustanowionemu sobie kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał i tego tutejszemu c. k. sądowi obwodowemu wskazał, w o óle w celu obrony potrzebne kroki przedsięwziął, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania powstałe, sam sobie przypisać będzie winien.

Z Rady c. k. sądu obwodowego jako handlowego

Złoczów dnia 1. maja 1867.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.